

JURYRAPPORT PUGprijs 2017

De PUGprijs van het Provinciaal Utrechts Genootschap
wordt uitgereikt tijdens de najaarslezing op 7 november

Najaarslezing: Frank Koolen (kunstenaar, curator, docent HKU Fine Art)

Prijsuitreiking: Elaine Vis (voorzitter jury PUGprijs 2017)

Locatie: Senaatszaal in het Academieggebouw te Utrecht

Aanvang: 20.00 uur

De inzendingen van de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht (HKU):
HKU Beeldende Kunst, HKU Utrechts Conservatorium, HKU Muziek en Technologie en HKU
Media. Totaal acht digitaal ingezonden portefeuilles.

De jury:
Lydia van Oosten (kunstprofessional), Jacob ter Veldhuis (componist),
Gerben Schermer (artistiek directeur HAFF), Katrijn Kuypers (ambtelijk secretaris PUG) en
Elaine Vis (voorzitter juryberaad, directielid PUG)

VERSLAG BIJEENKOMST JURY PUGprijs 27 JUNI 2017

DE JURY

Gerben Schermer (artistiek directeur HAFF), Jacob ter Veldhuis (componist), Lydia van Oosten (kunstprofessional), Katrijn Kuypers (ambtelijk secretaris PUG) en Elaine Vis (voorzitter juryberaad, directielid PUG)

Locatie: Kapittelzaal van de Pieterskerk

Aan alle juryleden is eerder gevraagd om de digitaal ingezonden voordrachten te bestuderen en gelinkte websites te bezoeken. Na bestudering ontstond een shortlist met kandidaten.

In de selectie sprongen vier namen van kunstenaars er uit.

Tijdens het juryberaad, waarin al het ingezonden werk de revue passeerde, lag de nadruk op de bespreking van de oeuvres van de vier genomineerden uit de shortlist.

CRITERIA

De volgende criteria kwamen ter sprake: de inhoudelijke betekenis van het concept, de verbeeldingskracht van de kunstenaar en de beheersing van de gekozen middelen.

Er werd gekeken naar de mate van innovatie, creativiteit, het blijk geven van een beeldende visie, de techniek, de samenhang tussen de verschillende werken in het oeuvre, hoe bewust de gekozen vorm is, de originaliteit en de uiteindelijke uitvoering.

Ook kwam aan de orde of de artistieke prestaties van de kunstenaar zich naar verwachting zullen ontwikkelen tot een betekenisvolle bijdrage aan de hedendaagse kunst.

En, daarbij in het verlengde, hoe werk en opvattingen zich verhouden tot de historische en actuele context.

JURYRAPPORT

DE JURY HEEFT ER UNANIEM VOOR GEKOZEN OM GUUSJE AMERICA DE PUGPRIJS 2017 TOE TE KENNEN.

De filmische portretten van Guusje America verhalen over haar vrienden, familie of over haarzelf. Het zijn universele verhalen die je raken tot in de kern. Of het nu de zwangerschap van haar nicht betreft, de ervaring om gesluierd rond te lopen of het gezamenlijke bezoek aan Carnaval met een bevriende Syrische asielzoeker.

Haar werk is gelaagd, het is diep. Een diepte die bijzonder is bij iemand van deze leeftijd. Dat zie je bijna nooit bij iemand van slechts 23 jaar.

Guusje heeft een belofte in zich. ‘Als zij nu al zulk werk maakt dat uit oprechte interesse en nieuwsgierigheid is geboren, wat zal ze dan over tien jaar maken’, vragen de juryleden zich af. Guusje lijkt niet één van die kunstenaars te zijn, die uiteindelijk documentaires gaat maken, maar zij zal met haar filmische werk binnen de beeldende kunst een plaats krijgen.

Het concept van de kunstzinnige documentaire, bestaat al enige jaren binnen de kunst. Maar Guusje America onderscheidt zich met haar manier van presenteren. Altijd onderzoekend, ontwikkelt ze in elk nieuw werk een beeldtaal die nog meer raakt.

“Je zit op het puntje van je stoel tijdens het zien van de intieme en soms zeer aangrijpende portretten van mensen uit haar directe omgeving. Bij deze vorm van kunstzinnige documentaire voel je soms enige gêne, en vraag je je af: ‘moet ik dit wel willen zien, willen weten?’”

Die intimiteit is de kracht doordat Guusje altijd de gevoelige snaar weet te raken zonder effectbejag of te makkelijk sentiment. Ze stelt zich kwetsbaar op door zich af te vragen of ze haar protagonisten wel recht doet en of ze haar film moet maken zoals ze dat doet waarbij ze zelfreflectie niet uit de weg gaat.

Daarbij gaat ze uitzonderlijk goed om met het fenomeen ‘tijd’. Guusje weet precies hoelang ze een beeld laat staan. Een shot van elektriciteitskabels werkt even als een abstracte compositie. Wij zien het, net zolang totdat wij ons herinneren wat het is. En dan is het beeld weer weg. Guusje laat zich niet verleiden om esthetische beelden net te lang of te vaak te tonen.

De jury is ervan overtuigd dat Guusje America tot nu toe een veelbelovend oeuvre heeft opgebouwd, waarin een belofte schuilt van meer bijzonder werk in de toekomst.
